

ΑΣΚΗΣΗ 10

ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΚΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ ΦΑΚΟΥ ΣΥΓΚΛΙΝΟΝΤΟΣ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ

Οι πειραματικές μετρήσεις των p (απόσταση αντικειμένου - φακού), q (ειδώλου - φακού) και E (μέγεθος ειδώλου) δίνονται στον παρακάτω Πίνακα 10.1. Σημειώνεται ότι η μέτρηση του E πραγματοποιήθηκε με διαστημόμετρο. Στον ίδιο πίνακα, δίνεται η μεγέθυνση του φακού $M = q/p$ και το μέγεθος του αντικειμένου $A = E/M$. (1)

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ τα f και A .

μετράται μετράται

Πίνακας 10.1

μετράται

A/A	p (cm)	q (cm)	1/p (cm ⁻¹)	1/q (cm ⁻¹)	f (cm)	f _{ave} (cm)	M	E (mm)	A (mm)	A _{ave} (mm)
1	13,0	44,5	0,077	0,022	10,1	10,14	3,42	8,0	2,3	2,79
2	15,0	30,0	0,067	0,033	10,0		2,00	5,3	2,6	
3	16,0	28,0	0,062	0,036	10,2		1,75	5,2	3,0	
4	17,0	25,0	0,059	0,040	10,1		1,47	3,6	2,4	
5	18,0	23,5	0,056	0,042	10,2		1,31	3,6	2,7	
6	19,0	22,0	0,053	0,045	10,2		1,16	3,3	2,8	
7	20,0	20,6	0,050	0,048	10,2		1,03	3,2	3,1	
8	21,0	20,0	0,048	0,050	10,2		0,952	2,8	2,9	
9	23,0	18,0	0,043	0,056	10,1		0,783	2,4	3,1	
10	24,0	17,5	0,042	0,057	10,1		0,729	2,2	3,0	

A) Υπολογιστικός τρόπος (Πίνακας 10.1)

Υπολογίζουμε τα σφάλματα για την εστιακή απόσταση f_{ave} και για το μέγεθος του αντικειμένου A_{ave} , οπότε οι τελικές τιμές για αυτά τα μεγέθη είναι:

$f_{ave} = (10,14 \pm 0,02) \text{ cm} = 10,14 \text{ cm} \pm 0,2\%$, $A_{ave} = (2,79 \pm 0,09) \text{ mm}$.

Το άθροισμα των αντιστρόφων είναι σταθερό

B) Γραφικός τρόπος (Σχήμα 10.1)

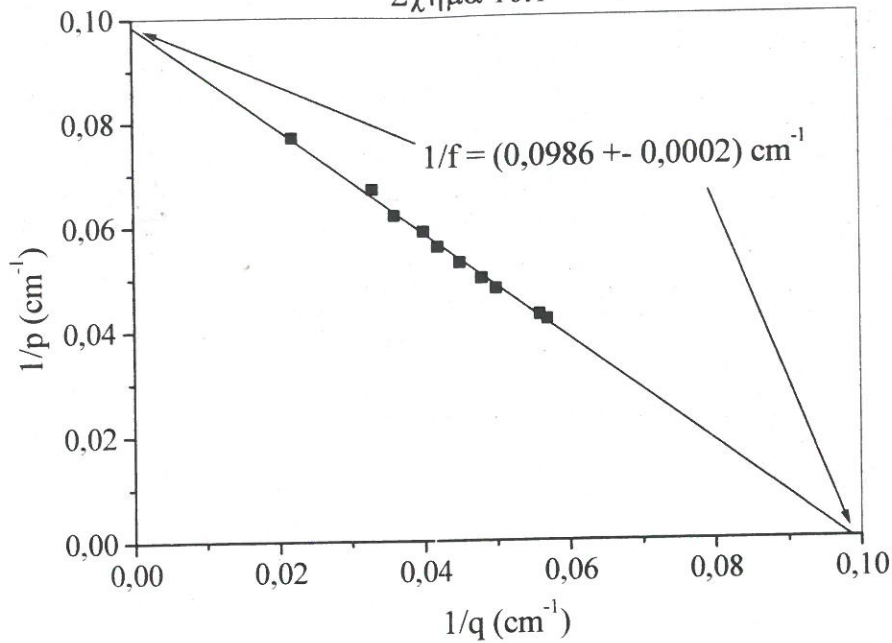
Η εστιακή απόσταση υπολογίζεται και γραφικά, κάνοντας την γραφική παράσταση του μεγέθους $y = 1/p$ σε συνάρτηση με το $x = 1/q$ και στη συνέχεια χαράσσοντας την ευθεία ελαχίστων τετραγώνων, $y = A \cdot x + B$, όπου $A = -1$ και το B ελεύθερη παράμετρος και ίση με $1/f$.

Η γραφική παράσταση $1/p = f(1/q)$ δίνεται στο παρακάτω σχήμα 10.1.

Θεωρητικό τύπος του Πειράματος: $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f}$ (2) ή $M = \frac{q}{p}$ (1)

Απόδειξη (2): Όταν $p \uparrow$ βρισκόμαστε ότι $q \downarrow$ και αντίστροφα.
 Άρα ο θ.τ. έχει p, q και f σε όμοιους όρους.
 Όταν $p = f$ το $q \rightarrow \infty$ και αντίστροφα.
 Όταν $p = 2f$ το $q = 2f$. Χρυσό σημείο: $E = A$
 Όλα τα ως άνω δίνουν θ.τ. τον (2).
 Απόδειξη (1): Εξορισμού $M \equiv E/A$
 Όταν το $p \uparrow$ το $M \downarrow$ και το $E \downarrow$
 « « $q \uparrow$ το $M \uparrow$ « « $E \uparrow$ } $M = \frac{q}{p}$
 Όλα αναλογικά.

Σχήμα 10.1

Στο Σχήμα 10.1 έχει χαραχτεί η ευθεία ελαχίστων τετραγώνων. Διαπιστώνεται ότι τέμνει και τους δύο άξονες σε σημεία όπου η μη μηδενική συντεταγμένη είναι ίση με $1/f = (0,0986 \pm 0,0002) \text{ cm}^{-1}$.

Κατά συνέπεια $f = (10,14 \pm 0,02) \text{ cm}$, δηλαδή όμοια με αυτήν που προκύπτει από την ανάλυση των δεδομένων του Πίνακα 10.1.

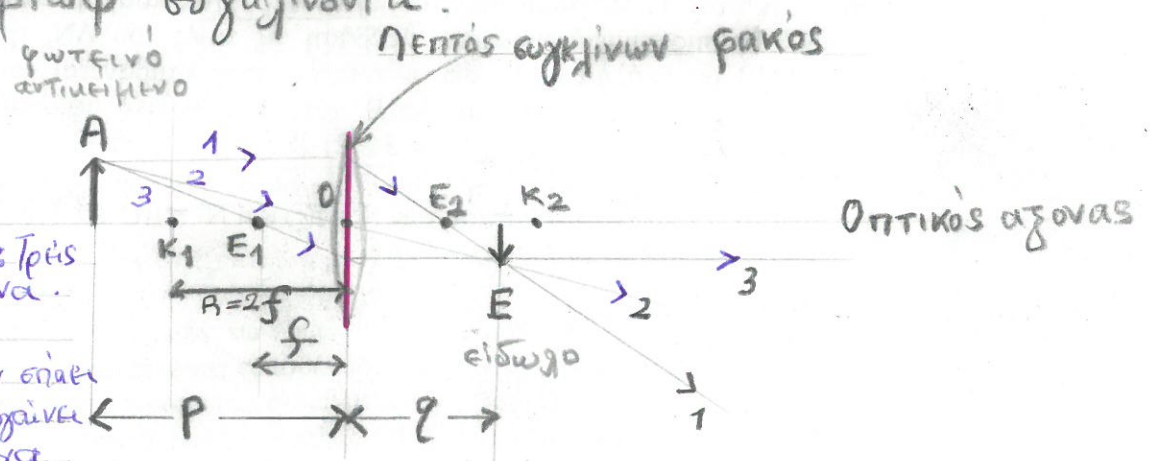
Η ισχύς του φακού σε διοπτρίες προκύπτει $D = (9,86 \pm 0,02) \text{ m}^{-1}$.

(Ισχύς $P = \frac{1}{f(\text{cm})}$ σε D)

- Οι διοπτρές είναι οι βαθμοί του οπτικού.
- Ο μύωψ δίνει αποκλίνοντα φακό.
- Ο πρεσβύωψ συζυγίζοντα.

Σχήμα Εύρεσης του Ειδώλου.

- 1. Ορθογώνιες ακτίνες: τρεις
- 2. // προς Οπτικό άξονα.
- 3. Πέρναει από E_2
- 4. Πέρνα από O . Δεν σπάζει
- 5. Πέρνα από E_1 . Βγαίνει // προς τον οπτικό άξονα.

ΑΡΘΗΜΕ-1 E_1 ή E_2 οι εστίες. O το οπτικό κέντρο του φακού. f εστιακή απόσταση. Πόσο κοντά συζυγίζει δέσμη παραγ- **11Α** γήγων ακτίνων. Έχει να κάνει με την ισχύ του φακού.